

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

175. Quæ sit praxis impetrandi parochialem, cuius collatio spectat ad
Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

rari quidem posse ab urbe Romana, non tamen ab ipsa sede Apostolica, neque sedem ab ipsa Curia, ita ut sicut Curia Romana ibi censetur esse, ubi est sedes, ita sedes dicatur esse, ubi est Curia, & pro curia Romana sive ponatur sedes Apostolica. Lott. n. 10. citans Gemin. in c. præsentि, de prab. in 6. n. 4. Jo. And. in c. 2. tit. eod. in 6. Gl. in caput statutum. de prab. in 6. notab. 2. atque ita male à Barb., reprehendi Covar. dum in præct. qq. q. 4. n. 10. censuit sedem Apostolicam non intelligi, ubi est Papa simpliciter, sed ubi est Papa cum suis consiliariis, id est, cum sacro senatu. Lott. n. 11. hinc infero, &

4. Respondeo quartò: idem esse vacare in Curia, & vacare apud sedem; seu eandem esse vacationem in curia, quæ apud sedem. Lott. n. 14. cit. Gl. in c. statutum. notab. 1. Simonet. de reservat. q. 30. n. 2. Mando. ad reg. 5. q. 1. n. 16. contra Gomes. ad reg. de triennal. q. 31. Covarr. in præct. q. 36. (etsi is ibidem quoque dicat contrarium esse opinionem communiorum) Gonz. loc. cit. n. 49. & Rotam in una Cordub. Capellania. 25. Octobr. 1596. quos citat Lott. n. 15. & quibus adhæret Castrrop. tr. 13. de benef. d. 2. p. 16. n. 2. sentientes omnem vacationem apud sedem dici vacationem in Curia, sed non contra. Sic namque etiam c. 2. de prab. in 6. textus eandem, quam prius dixerat vacationem apud sedem, postmodum vocat vacationem in Curia, ut etiam observat Jo. Andr. loc. cit. apud Lott. n. 17. Minus autem rectè dicitur ab adverfariis, eam solum vacationem, quæ contingit per obitum in Curia, vel in alio loco intra duas diætas (intellige legales, quarum una continet 20. leucas, ut Gl. in c. præsentि, de prab. in 6. seu 20. millaria juxta l. vicena millia. ff. si quis cautionib. Castrrop. loc. cir.) dici propriè vacationem apud sedem; omnem autem aliam vacationem in Curia, quæ non sit per obitum, impracticè dici vacationem apud sedem. Ex eo namque non diversificantur haec duo: vacare in curia, & vacare apud sedem; sed solum diversificantur ipsæ vacationes, seu modi vacandi in curia, nempe per obitum & aliter, tendentes ad diversimodas reservaciones. Lott. n. 18. sed & minus bene opponitur: sede Apostolica vacante esse adhuc existentiam ipsius sedis, & consequenter vacationem apud illam, & tamen non dari Curiam deficiente personâ principis: nam mortuo Papa non moritur, vel extinguitur jus principis, sed illud remanet vivum, nempe quoad radicem in sacro senatu; quoad autoritatem verò in ipso Christo. Lott. n. 21. & 22. Minus etiam bene opponitur, sedem ab Urbe moveri non posse, ut ipse Lott. dixerat p. 1. q. ult. & tamen moveri posse ab Urbe Curiam. Sedes namque Apostolica alia est spiritualis & immobilis, de qua intelligitur, quod creditur sedem Romanam seu Ecclesiam Romanam esse Ecclesiarum omnium magistrum: alia visibilis & transferibilis, nimirum sedes & thronus Principis, quem is in senatu, tanquam ejus caput habet, secundum dicta ad initium hujus q. Lott. n. 24. apud quem numeris sequentibus fuse tractatum vide, an ex qualibet vacatione in Curia, vel apud sedem emergat reservatio; & num, & qualiter omnis reservatio emergens ex vacatione in Curia, vel apud sedem dicatur clausa in corpore juris, de quo nos infra p. 3.

Questio 174. Ad quem sede Papali vacante spectet collatio parochialium reservato-

rum alias Papæ ex eo, quod vacant in mensa Pontificio?

1. R Espondeo primò: per concordata Germania ibidem Episcopi, aliquique Collatores providerunt de beneficiis omnibus, quæ sede Papali vacante vacare contigerit, & ad eorum alias collationem propriè spectant. Pirrh. ad tit. de prab. n. 347. citans Chockier in reg. 2. Cancellarie n. 9.

2. Respondeo secundò: vacante sede Papali etiam absolute & ubique cessare omnem reservacionem mensum, ita ut Episcopi (id est de aliis collatoribus) possint liberè conferre omnia beneficia vacantia in omnibus mensibus, idque donec novus Pontifex fuerit electus, isque regulas Cancellariaz denuò publicarunt, quod facere solet postridie sua electionis. Pirrh. ibid. n. 354. citans Chockier, in reg. 8. n. 18. Garc. p. 5. c. 1. n. 643. His consentit Corrad. l. 3. c. 6. n. 57. ubi ait provisio ne factam ab Ordinario de beneficiis sede Apostolica vacante in quolibet mensa vacantibus validam esse, nisi ipsa beneficia sint alias affecta, & num. 58. ubi expresse: parochiales Ecclesias in mensibus reservatis vacantes sede Papali vacante validè conferri possunt per Ordinarium, testaturq; pluribus exemplis (utpote quæ sunt de parochiis etiā extra Curiam vacantibus in mense Pontificio, & huic alias tantum reservatis) passim sic practicari approbat Dataria Apostolica, & variorum Pontificium Auditoribus; quin & ipso Clem. VIII. etiā forte ad hoc male applicer textum c. si Apostolica. de prab. in 6. utpote qui non loquitur, nisi de parochiis vacantibus in Curia, & vel hinc unicè alias in quounque mense vacant reservatis, ad quæ tantum liberat ab hac reservatione, quæ resultat ob vacationem in Curia. de Luc. de benef. d. 24. n. 5. citans Barb. in collectan. ad c. si Apostolica. in fine. Gafp. de Perufio de reserv. q. 5. Garc. p. 5. c. 1. n. 103. contra Zerol. in præct. p. 1. V. beneficium. §. 3. Gonz. ad reg. 8. §. 5. præom. n. 137. Pax Jord. de benef. l. 10. tit. 2. n. 57. (quibus reipsc consentire videtur Corrad. loc. cit. ut patet ex exemplis ab eo adductis) credentes dictam decretalem intelligendam generaliter & indefinitè in quibuscumque parochialium vacationibus, sive in Curia sive extra curiam, sive sede Papali vacante, sive plenâ vacante; sive reservata ob mensum Pontificium, in quo vacant, sive ob vacationem in curia, sive ob aliam affectionem: unde etiam negat de Luc. in genere beneficium (ad eoque & parochiale) quod vacavit in mense Papali, Pontifice adhuc vivente manxit impropositum, ob mortem Papæ supervenientem, posse per Ordinarium conferri eadem sede adhuc vacante (secùs si vacare cœpisset in mense pontificio Pontifice mortuo, seu sede vacante) eò quod beneficium semel reservatum vel affectum sit & maneat tale eadēm sedis vacatione durante, ita ut Ordinarius in ejus provisione se ingerere nequeat, quamvis per mortem Papæ exipient regulæ Cancellariae reservatoria, quibus fuerat reservatum, citatque pro hoc Anchar. conf. 138. n. 3. Gemin. conf. q. 3. n. 16. Gonz. cit. §. 5. præom. n. 85. Rotam decis. 12. de præbendis in novis.

Questio 175. Quæ sit praxis impetrandi parochiale reservatam Pontifici, seu cuius collatio spectet ad Pontificem, qui de ea providerit Oratori prævia Ordinarii attestatione

Vicariis, Parochiis.

Vicariis de illius idoneitate, cuius uttefati formulas vide apud Corrad. l. 3. c. 5. n. 1.

2. Respondeo primò: dum verè parochialis est habitu & actu, id exprimendum in supplica (cujus pariter vide formulam *ibid.*) dicendo: *cum Ecclesia Parochialis* (neque enim idem erit dicere: *cum Ecclesia curata*; quia et si omnis parochialis sit curata, non tamen omnis curata est parochialis, juxta dicta suprà) absque expressione tamen qualitatis curæ, cum qualitas parochialis necessariò implicet curam (quamvis dum cura animarum exercetur per parochum in Cathedrali, quæ simul parochialis est, necessariò dicendum sit; *cum beneficium cathedralis Ecclesia. N. que etiam parochialis existit &c.*) sicut habere stylum Dataria & Cancellaria, testatus Corrad. loc. cit. n. 4. atque ita etiam in quibuscunq; imperatrationibus beneficiorum, quibus cura animarum incumbit, hujus curæ incumbentis necessariò faciendam esse mentionem, cautum est regula 57. *Cancell. juxta expressum textum c. cum illis. de prob. in 6. seculis tamen, ubi est cura tantum jurisdictionalis;* non enim tunc vitiatur imperatio per non expressionem illius. v.g. si impetraretur Archidiaconatus, non expressâ ab oratore curâ fori contentiosi; cum eam de jure habeat, & quod de jure certum est, expressione non egeat. c. 1. & c. ad hac. de off. Archid. Felin. in c. super literis. de rescript. n. 8. apud Corrad. loc. cit.

2. Secundò: dum Ecclesia est solum habitu parochialis, non est opus in ejus imperatione facere mentionem de curâ (utpote quam quis propriè habere dicitur secundum Abb. in cap. duum. de elect. notab. 6. & Decimum, in c. ad aures. de rescript. n. 6. ad quem pro administratione Sacramentorum parochiani coguntur accedere, & ipse ea ex necessitate administrare; qualis non est, ubi Ecclesia Parochianis destitutur) Corr. loc. cit. n. 6. & 7. citans Felin. in c. postulati. de rescript. nu. 1. habent enim & regulantur istiusmodi parochiales juxta hodiernam Dataria, Cancellaria & Rotz praxin, ut beneficia simplicia teste Corrad. num. 6. unde & compatibilis sunt cum aliis beneficiis personalem residentiam requirentibus, vel etiam cum aliis curatis habitu & actu simul. Corrad. n. 7. citans Gl. in c. licer. de elect. in 6. Bursat. cons. 152. Marcum. Anton. variarum resol. l. 1. resol. 53. n. 4. Hojed. de incompat. benef. p. 7. c. 13. n. 58. & in similibus ex mente Cancellaria locum non habet c. de multa. c. in cunctis. c. sicut canon. de electione. de quibus vide Corr. n. 8. Neque in iis locum habet decretum Trid. sess. 24. c. 12. quo præcipitur, ut provisi de quocunque beneficio habente curam animarum intra 2. menses à die adeptæ possessionis emitant professionem fidei, & jurent in manibus Episcopi, se mansuros in obedientia Romana Ecclesia; id enim intelligitur tantum de cura actuali. Corrad. sub n. 9. Quin etiam gratia non est obreptitia, si in supplica narratum fuit Ecclesiam esse sine cura. Felin. loc. cit. apud Corrad. n. 7. maximè, cum per annos plures caruit parochianis, & verisimiliter nulla spes est, ut Ecclesia talis parochialis ad actum revocetur. Garc. p. 5. c. 3. n. III. apud Corrad. loc. cit. (in quo casu locum non habet declaratio Gregorii XIII. declarantis Parochiale tantum habitu habentem curam comprehendendi verbis c. de multa. de prob. sed solum in casu, ubi probabilis spes est recuperationis actu, Garc. loc. cit. num. 121. apud Corrad. num. 9.) & multò maximè, si lapsi essent anni 40, sine parochianis; tunc enim status beneficii effet immutatus, & beneficium erit simplex juxta c. cum beneficio. de prob. in 6. Paris. de resq. l. 10. q. 2. n. 87. apud Corrad. sub n. 9. Ind in hoc casu dici potest: *cum simplex beneficium;* & absque eo, quod necesse sit dicere: *parochialis habitu,* & non actu, quamvis tamen & in hoc casu contrarium requirant Dataria & Cancellaria teste Corrad. sub n. 9. nimirum in supplica Papæ porrigena debere exprimi, quod Ecclesia sit parochialis habitu, & non actu, licet enim habeatur tanquam simplex, non tamen secundum Datariam Apostolicam amittit nomen parochialis. Gonz. gl. 6. nu. 89. & licet nunc sit beneficium simplex, potest tamen dari recuperatio actu, si revertantur parochiani; in quo casu tenebitur ejus Rector mox promoveri. Corrad. n. 9. cum per redditum parochianorum ipsa Ecclesia recuperet statum suum pristinum quasi jure postliminis. Mareschot. variat. resol. l. 2. c. 95. num. 2. nisi interim Ordinarius illi subtraxerit limites, eosdem alteri parochia attribuendo. Corrad. ibid. citans Hest. in c. quia non nulli. de clericis non resq. & Lott. l. 1. q. 20. num. 153. unde in supplica dici non poterit: *cum perpetuum simplex beneficium;* sed dici debet: *cum parochialis Ecclesia habitu, non tamen actu.*

3. Tertiò: si spes est probabilis, Ecclesiam tam recuperaturam actu per reversionem parochianorum (v.g. in casu, ubi causa recensis parochianorum fuit incursum latronum; quia adhibito huic malo per superiores remedio, probabile est, parochianos in pariam & locum suum reddituros) & facta non fuit mentio curæ in supplica, gratia est subreptitia. Corrad. sub n. 9. testans sic resolutum in una Firmiana parochialis. 16. Decemb. 1558. multoque magis, si narratum fuit, esse beneficium sine cura. Corrad. ibid. citans Garc. p. 5. c. 3. n. 112. Rebuff. &c. Felin. in c. postulati. Card. &c. sed & Dataria & Cancellaria ob spem reductionis de habitu ad actum nunquam dispensat ad unum curatum habitu, & alterum actu. Corrad. ibid. Porro hic dicta de Ecclesia qualitate & statu narrando in supplica juxta adhibitas distinctiones locum quoque habeat circa similes Ecclesiæ jam obtentas, nimirum in Ordine ad imperrandum aliud beneficium habendum unà cum illis. Corrad. sub n. 9.

4. Respondeo secundò: exprimendum quoque in supplica nomen sancti, sub cuius invocatione est parochia, sicut etiam servatur de quocunque alio beneficio, nisi illud curatum esset intus Ecclesiam Cathedralem; nimirum dum incumberet cura ipsi cathedrali; tunc enim necessaria non est ista expressio nominis sancti invocationis ipsius Cathedralis simul parochialis; ut etiam id necesse non est, quando parochialis in aliquo loco est unica: tunc enim sufficit dicere: *cum parochialis Ecclesia loci seu oppidi N. ac ita, etiamsi ipsa parochialis fuerit matrix illius loci.* Corrad. loc. cit. num. 15.

5. Respondeo tertio: exprimendum quoque modum Vacationis, ut si vacaverit per obitum; sed quia hoc commune omni beneficio, hac de re alibi. Vide tantisper (qualiter nimirum id ipsum exprimendum) apud Corr. num. 16. & seq.

* * *

Quæstio